

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig- en

Nieuws-

Vrijdag

COURANT.

Wetenschappelijk

Blad.

16 November.

XVIII November.

Deze is de dag, die gewijd werd aan eene blijde herdenking van door-
geworstele gevaren, van uitredding uit den nood, van de verlossing van
het slaafsch knakend juk des vreemden, van de herstelling onzer volks-
bestaan. Voorwaar, deze zijn begaafingen van een god, die ons liefdich,
wij hebben beleefd; en waarvan dus de toen ontvangene indrukken
niet kunnen zijn verloren gegaan. Vachten wij ons voor de geheele
uitwisseling, die ons overvloedig en heilzaam van alle afprenting, welke het
doorgestane leed en de daarop gevolgde segenrijke verlossing, in het hart
en in het hoofd van elken rechtchapen Nederlander noodzakelijk moeten
gemaakt hebben. Wij, die onze dierbaarste betrekkingen zagen ter slag-
bank gebracht voor vreemde belangen; wij, die onze bezittingen zagen ont-
roofd om vreemde oorlogen te ondersteunen; wij, die met bloed en
tranen betaald hebben den tuimelgerst der laatste jaren der afgeloopene
eeuw, waardoor ook ons volk zich liet medeslepen; — wij zijn het niet
vergeten, dat wij met honderd miljoen guldén onze vrijheid en zelfstan-
digheid kochten van den vreemdeling, dien wij door partijhaat verdeeld,
door gebrek aan eensgezindheid en zedelijke veerkracht niet wisten af te
veren. Wij zijn nog indachtig hoe de vreemdeling ons land heeft be-
heerscht, en hoe onze onbedrukte vlag van de zee en onze vreesge ont-
zegwekkende naam van de rol der natie, verdwenen! — Hoerige herinne-
ringen, voorzeker, maar die wij niet moeten laten doorgaan, en die
die wij tot leering moeten leeren, en die wij tot waarschuwing niet
vergeten mogen ten dage, als dien wij vieren, indachtig te zijn. Hoe
meer wij besef hebben van den diepen staat van vernedering, waarin wij
gebracht waren, en van de rampen die ons hebben gegriepd, zoo veel te
dieper gevoel zullen wij hebben van die gezegende verlossing, welke eens
steeds over ons Vaderland heerscht wakende Voorzienigheid aan ons ge-
schenkt heeft. — Het is ons geval, dat wij ons land, dat ons
geest geworden, gekondigd door het leed, i welk de partijhaat heeft
vernietigd en de ongedreene weelde en loszinnigheid heeft gemaakt. Het
een warm hart voert het dat van ons Nederlanders om het land, dat
dat sedert 1813 bij herstelling over ons is hersteld, ons te prijzen
en te danken; want godsdienst en deugd verhoogen een volk; — laat
ons dus toonen dat wij van onze frome Vaders niet verbasterd zijn.
Die godsdienst voert aan een vrij en verlicht volk, als het onze; wan-
neer de beschaving en verlichting niet gepaard gaat met behoefte aan
deugd en zedelijkheid, welke de kweekelingen der Godsdienst zijn, dan
sou zij even verderfelijk voor den staat worden, als zij zoo voordeelig is
en blijven kan. — Met die verbazing en afschudding van het juk des
vreemdelings, keerde tot ons terug de waardige afstammeling van dat
Doerluchtige Huis, waaraan gehele opoffering te groot geweest was om
Nederland gelukkig te zien; de geëerbiedigde Gemalin van onzen beminden
en gewaardeerden Koning, zag den jaardag van haar geboortefeest aan-
gecyen, om tevens de feestdag te worden; waagwij de wedergeboorte
onzes Vaderlands zouden vieren; Zij, die zoo vele weldaden in het ver-
borgen doet, en die door geheel Nederland vereerd wordt, leve nog lange
in ons midden, haar Koninklijk Gezin tot vreugd, der Natie tot zegen,
en zoo blijve de onvergelyke XVIII November nog eene reeks van ja-
ren een dubbele feestdag, welken eene door hare handelingen zich de
algemeene liefde, de achting en het vertrouwen steeds rechtvaardigende
Regering bij het Nederlandsche Volk, steeds dankbaar doe in azening
blijven!

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

Barba. — De deputatie der belgische vertegenwoordigers, belast met het
aanbieden van het adres van antwoord, is gisteren bij vorst Leopold ten
gehoore voorgekomen. Het weder-antwoord van den keizer wordt nog niet
medegedeeld. — De deputatie der belgische vertegenwoordigers heeft gisteren bij de koninklijke commissie
over den ontwerp van wet, houdende de traktemanten der ridders. Bij het ont-
werp van het bevel werd eene som van 300 tot 500 fr. als traktement
gesteld ten laste der belastingen, opzettend de omstandigheden, die de staat
te geven. De centrale commissie verzocht integendeel dat het 500 fr. zou, bij-
daan, naar huren gelaten, hetgeen de gemeenten en kerkenfabrieken mogelijk
willen supplieren. De discussie liep over het ontwerp van het bevel,
welk door al de redenaars die in deze zitting het woord voerden, bestre-
den werd.

— De heer Nades, Geop. en van Asche, zijn door vorst Leopold met
eene burgerlijke verdienste vereend.

— De Antwerpse beurs van heden (16 Novemb.) waren de fondsen ge-
noten: B. 100; G. Metall. 102½; Sp. Ardoin 20, 21, 20½; Dif-
fer. 99½; B. 99½; E. 99½; F. 99½; G. 99½; H. 99½; I. 99½; J. 99½; K. 99½; L. 99½; M. 99½; N. 99½; O. 99½; P. 99½; Q. 99½; R. 99½; S. 99½; T. 99½; U. 99½; V. 99½; W. 99½; X. 99½; Y. 99½; Z. 99½.

— Het Fransch-ministerieel avondblad, *la Chartre*, wijdt nog een artikel
aan den maatregel des gouvernement's met betrekking tot het aan-
zenden van den Prins Lodewijk Bonaparte. Hetzelfde geeft te kennen
dat de Prins het bewezen gunstbewijs te danken had, zoowel aan de
tusschenkomst van onderscheiden kanten in zijn belang gedaan, als aan
de herinnering van den grooten naam van Napoleon de kracht der tegen-
woordige dynastie en aan het smeken eener gebannen moeder voor harer
gevangen zoon. Deze zaak was intusschen, om staatkundige redenen
en de betoonde lankeugheid van hooger hand, boven alle aanmerkin-
gen verheven; maar er bleven nog schuldigen in de gevangenis, en *la*
Chartre wil niet vooruit de bedenkingen bestriden, die de advokaten
der heilzamen ten deze in derzelver belang zullen doen gelden. Hier
pleitte ten eerste van den jongen Prins een antecedent, voorgevallen
met opzigt tot eene andere partij; bovendien had de prins in later
opzigt reeds vroeger eene straf die der verbanning gelieden; beide
omstandigheden pleitten den jongen prins Louis in een geestes-
sonderling toestand, welke men wel gedaan had niet voorbij te zien,
doch welke gunstige uitwerking niet op andere terugkijken kon,
want hij was niet gelijk anderen in geest, maar door eed en plicht ver-
bonden. *La Chartre* wil voor het overige in geen discussie omtrent den
matregel treden, omdat zij afkomstig was van een gezag, wiens
beslissingen niet te betwisten waren, en zijne bevoegdheid verheven was.
Hetzelfde verzoeken nog kortelijk het gebeurde; dat het op last van het
gouvernement was gewest, dat de prins Louis van Straatsburg naar Parijs
en van daar naar een der havens vervoerd was om zich naar Amerika
in te schepen. De hertogin van St. Len, hare verhanding niet achtende,
was in Frankrijk gekomen, en had aan den koning geschreven, om dien
gast van haar zoon te verzoeken; zij zelf was naar Zwitserland terug-
gekeerd om ordg op hare zaken te stellen en dan haren zoon naar Ame-
rika te volgen.

— Men verzekert te Parijs dat het gouvernement besloten had, om in
de maand Januarij aanstaande het garnizoen van Ancona met omstrent
3000 man te versterken. Dit voornemen mogt vreemd klinken, daar er
tot heden eerder van eene ontruiming dan van vermeerdering van het gar-
nizoen gesproken werd. Volgens sommigen zoude het zijn om den fran-
schen invloed in Italië te beter tegen den Oostenrijkschen te doen opwe-
gen; als welke laatste mogendheid bij de thans wederom in Italië heer-
schende gisting en woelingen van geheime genootschappen, er op bedacht
zou zijn, om bij de eerste gelegenheid, die zich mogt aanbieden, den Paus
of den koning van Napels, zoowel met goeden raad als werkdadige hulp
bij te staan.

— In berigten uit Tunis van den 22sten wordt gemeld, dat de he van
Constantin van het bevel van Tunis den vrijen doonstog van wapenen
en munition over dezelfs grondgebied had verlangd, alsmede dien van al
de hulp die hij in zijnen oorlog tegen de ongelovigen, mogt behoeven. De
divan te Tunis, in buitengewone vergadering, over deze zaak oorgekomen,
had na lang beraad het verzoek afgewezen.

NEDERLANDEN.

Breda, den 17den November.

— Bij koninklijk besluit van den 4den dezer is de heer E. S.
Stein, te 's Hage door Zijne Majesteit benoemd tot adjunct-secre-
taris van de hoofd-commissie tot de zaken der Israëlieten.

— Bij besluit van 29 October II. heeft Z. M., naar men ver-
neemt, tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, be-
noemd den WelEerw. heer J. Grooff, apostolisch-prefect der
Nederlandsche missie in Suriname en pastoor der K. K. gemeente
te Paramaribo, en zulks ten einde aan dien ijverigen Nederlan-
schen geesteliken een blijk van Hoogstdezels tevredenheid te ge-
ven, wegens de lofwaardige wijze waarop hij sedert 1833 zijn
moegelijke, en niet zelden gevaarlijke, ambtsbetrekking heeft ver-

vuld, en inzonderheid wegens zijne buitengewone diensten en offeringen, even liefdelijk als belangloos aan de ongelukkige be- wezn, die door eene besmettelijke ziekte aangetast, in het ge- sticht Batavia, aan de rivier Coppename, worden verpleegd en met welker geestelijke verzorging de heer Grooff sedert op zijn vrij- willig aanbod is belast geweest.

— Tot majoor bij het wapen der infanterie in de Oostindie is be- noemd, de Kapitein van de 9de afdeeling J. A. Schwartz, tot adjunct onder inspecteur der 3de klasse bij de militaire administratie aldaar, J. B. van der Smissen; tot tweeden luitenant van tiernmeester, de sergeant van de 9de afdeeling N. van Maron, en tot tweede luitenant bij het wapen der artillerie, de sergeant F. J. van Maanen, van het 1ste bataillon veld-artillerie, en de vergaanten luitant C. L. L. van der Meer, van het 4de bataillon nationale militie, H. Valkenier en W. H. C. de Soest, van het ba- taillon vrijwillige artillerie.

— Bij circulaire aanschrijving aan de heeren Gouverneurs is be- paald, dat de ontvangers der belastingen geene toestemming meer aan de molenaars zullen mogen geven tot het malen van graan tusschen zons onder- en opgang, voor zoodanige molens waar na zons ondergang of voor zons onder- en opgang afleveringen van gemalen graan wordt opgemerkt.

— Met de stoomboot de Batavier zijn eergisteren van Rotterdam naar Londen vertrokken de heer Dedel, Zr. Ms. ambassadeur aan het Engelse hof, en Z. D. H. Prins Eduard, tweede zoon van Z. D. H. den Hertog van Saksen-Weimar.

— De bisschop van Trier, Joseph Ludwig Aloys van Hommer, is thans den 1den dezer, in zeventien- en zeventigjarigen ouderdom en in het vier- en vijftigste jaar zijner priesterlijke bediening, overleden.

Men heeft thans Javasche Couranten ontvangen van 18 tot 25 Junij en van 16 tot 23 Julij jk. Volgens laatstgemelde was Z. Exc. de gouverneur-generaal voornemens om in den loop van die en de beide volgende maanden inspectie-reizen te doen in de residentie Bantam, de afdeeling Krawang en in de residentien Cheribon, Tagal, Pekalongan en Banjoemas.

Den 2den Julij was te Dassoon, residentie Rembang, met het beste gevolg van de timmerwerf van den scheepsbouwmeester B. Braune van stapel geloopt een nieuw gekopert fregatchip, groot 200 lasten, hetwelk de Hermina genaamd en voor den han- del, naar China en den Oosterschen Archipel bestemd was.

Op den 10den Julij was er te Batavia, door de loge, de Edele Sincrite, een huisterrijk feest gegeven, ter eere van het feest van St. Jan.

Sedert de laatste dagen van October heeft men hier nabij Leipzig het schouwspel van eenen aardbrand. Niet ver van de zoogenaamde Looijerspoort was namelijk door den eigenaar van een wettant, aan de Jarde eene turfslag ontdekt en eene massa uitgegraven turf opgestapeld, die door eene onbekende oorzaak sinds den 28sten October in brand is geraakt en in weerwil van de aangewende pogingen tot blussching, tot nu toe is blijven voort- gloeien. Men stelt thans alle middelen in het werk om de nabijge- legen gebouwen voor vernieling te bewaren.

De heer Deane, de bekende engelsche ondernemer van het door middel eener duikersklok opvisschen van gezenken voorwer- pen, is thans bezig in Ierland zijne kunst te beproeven, hebben- de hij nu het bij Limerick gezonken vaartuig Instraco alreeds voor bijna 200 pond. sterl. aan koper en andere goederen opge- haald.

In vroegere dagen zijn in Groot-Brittannië ook andere dan lood-, tin- of steenkolen-mijnen bewerkt, doch heeft men, voor- namelijk uit hoofde dat de kosten het product niet vergoeden, de verdere uitgraving meerendeels gestaakt. Thans doet lord Du- nally op zijne niet ver van Nenagh in Ierland gelege ne- mingen door eene kompaniëschap eenige zilvermijnen bewerken, lot welk einde vele groote smeltovens worden aangelegd, om het uit de mijnen voortkomende erts te smelten, waarvan men zich de beste niktomst belooft, en welke onderneming in allen gevalle voorbon- derde behoeftigen uit den omtek een middel van bestaan op- leverd.

Op den 16den Augustus dezes jaars overleed in het Boheem- sche dorp Klapowitz een metselaar, in den ouderdom van 125 ja- ren. Hij was een klein zwakkelijk man, die gaarne danste en brandewijn gebruikte, doch zonder ooit beschonken te zijn. Nog be- roemd was hij op iedere danspartij, en in de maand van Junij 1834 was hij naar het zeven uren van daar gelegen stadje Krumau gewandeld. Hij was een arbeidzaam, altijd opgeruimd mensch en was met zijn 80ste jaar in den echt getreden. Van zeven kinde- ren zijn nog drie in leven, onder welke twee krankzinnige. Zijn gehoor ging eerst in dit jaar verloren ook werd, hij toen zwak van gestat, doch bleef zijn hoofd geheel met haar bedekt; hij wa-

altijd zeer spraakzaam met zijne bureu en liet zich het eten goed smaken. Vier weken vóór zijnen dood werd hij bedlegerig en at niet aan verzwakking. Zijn geheugen bleef hem tot in de laatste oogenblikken bij, en hij verhaalde gaarne wat hem in zijne jeugd voor honderd jaren en later was overkomen.

Aan de bezoekers van het groote koninklijk theatraal van St. Lawrence te London is dezer dagen een voorbeeldeloze schrik aangejaagd. Terwijl al de habitues zich vreedzaam vermaken met spelen, drin- ken, enz. breekt plotseling, omstreeks 10 uren des avonds, een pande, dat met eene chais, waarin de voerman, eene dame en hare dochter waren gezeten, aan de hof was gegaan en zich voor het ting had losgescheurd, door de deur van het wijnhuis en stort te midden der vrolijke drinkers in de voorzaal neder. Zich na ve- terlei spartelingen en uitdeeling van schoppen, aan de naar al- le rigtingen wegstuwende gasten, op de beenen gebracht hebbende, deed het paard allerhande sprongen om weder naar buiten te ko- men; zoo wierp het zich op de linker zijde over de toonbank, sloeg met den eenen poot door een glasruit, haalde met den ande- ren eene menigte flesschen en glazen rinkelende naar beneden, en stortte eindelijk achter over op den vloer en brak het dijbeen; nu sleepte men het op straat en sloeg het daar dood. Gelukkiglijk is geen der uiterst ontselde personen ernstig gekwetst geworden.

FRANKRIJK.

PARIS, (DINGSdag) DEN 15den NOVEMBER.

De tijding van den dood van Karel X heeft zich ten volle beves- tigd. Ter beurt heeft dezelve weinig indruk gemaakt; en wat de bladen betreft, degene die het oudere stamhuis zijn toege- daan, betreuren heden alle den dood van den gewezen Koning, echter met een kennelijk onderscheid onder dezelve, in de mate van rouw die dit afsterven bij hen veroorzaakt. De Gazette de France onder anderen, welk blad sedert lang de aanspraak van Karel X en van den hertog van Angoulême niet meer verdedigde, heeft geen uiterlijk teken van rouw. De Quotidienne, die de reg- ten van Karel X. zoowel als die van Hendrik V. verstaart, is op dezelfde eerste bladzijde slechts van een zwarte rand of kader om- geven; de France rindelijk, welke het blad gehouwen wordt te zijn, uitlatend de belangen van denouden Koning toegedaan, en die het koningschap van Hendrik V. niet erkent, is geheel op de vier bladzijden met een zwarten rand omgeven. Dit blad kon- digt bij zijn berigt van het afsterven, onder anderen aan, dat de Koning en de hertog van Angoulême zich bijzonder welvarend bevinden; gelijk ook de hertog van Bordeaux. Men kent tot heden weinig bijzonderheden omtrent het afsterven van den gewezen Koning. Slechts weet men, dat hij n den nacht van den 2den op den 5den te Gortz, ten gevolge eener maag- gesteldheid, overleden is. Den vorigen dag was het feest van St. Charles onder de leden der familie gevierd. Sommige bladen spre- ken echter van een aanval van cholera en optaking der inge- wanden, ten gevolge waarvan de Koning bezweken was.

Men heeft hier reeds de vraag opgeworpen, of het hof der Tui- leries den rouw zoude aannemen; men heeft het echter voor, dat zulks eenigzint ongepast en niet zeer staatkundig zoude zijn.

Ter gelegenheid van het afsterven van den gewezen Koning van Frankrijk, wordt reeds het volgende overzigt van zijn levandeop- medegedeeld:

Karel X. geboren te Versailles den 9den October 1757; huwde den 16den November 1773; dus naauwelijks 16 jaren oud zijnde, Maria Theresia van Savoye, die den 2den Junij 1806 in Engeland overleed; na heeft twee zoons, de hertogen van Angoulême en Berry; geschorren te hebben.

De eerste jaren, die hij in de wereld doorbragt, werden door de losbandigheid en wulpsheid gekenteekend, die gedurende de laatste jaren van Lodewijk XV bij het Fransche hof, aan de orde van den dag waren.

Toen in 1789 de alarmklok voor het volk geluid werd, wierp de graaf van Artois (zoals hij toen genoemd werd) zich als de tegensander van elke nieuwigheid op. Tot president van een comité in de vergadering der Notabelen benoemd, was hij in tijd met de Fransen die er ingelijks deel van maakten. De geringe achtung die hij bij het volk genoot, verminderde nog, toen hij den 2den had de onhandelike administratie van Calonne te willen ver- dedigen. Het gemor van het volk sloeg tot oproer over, toen hij bevestigde op het stgel en geantbelasting voorstelde, en zijn vestrek met het hof van rekening (een daer inde) ging, toen van niet wat- nigtgevoerd werd.

Hij werd de laatste bevestiging in de Staten-Generaal van de ne- men van verscheiden eerst na den 14den Junij in de vergadering; maar werd afgeschrikt door den voortgang niet de nieuwe denk beelden uitachten, verliet hij in den nacht van den 10den Junij zijn gehele familie en begaf zich met de Prinsen van het huis van Condé in

ballingachap. Eerst onthield hij zich te Worms, vervolgens te Mantua, van waar hij de Fransche officieren tot desertie aanzette, terwijl hij de hulp van Keizer Leopold inriep. Te Olmutz bewerkte hij een verbond tusschen den keizer en den koning van Pruisen tegen het Fransche volk, en bij den inval der vreemde troepen in Champagne, voerde de graaf van Artois een gedeelte der Fransche uitgeweken aan.

Na den dood van Lodewijk XVI, door zijn broeder, den graaf van Provence (Lodewijk XVIII), tot luitenant-generaal van Straatsburg benoemd, deed Artois een reis naar St. Petersburg, waar Catharina II. hem hulptroepen beloofde. Gedurende den oorlog in de Vendée, landde de graaf van Artois door een Engelsch eskader beschermd, op het eiland Rhé aan en deed daardoor den burgeroorlog te feller ontbranden.

Onder de keizerlijke regering, had de verzoening tusschen den graaf van Artois en den hertog van Orleans plaats. Zij verschenen te zamen aan het hof van St. James; Artois bleef tot in 1813 te Hartwell, bij den graaf van Provence, wien hij slechts eenmaal verliet, om een reis naar Zweden te ondernemen; en het was uit dit oord dat zij hun protest tegen de vestiging van het keizerrijk uitvaardigden.

Na de afloot uit Moskou plaats had, begaf de graaf van Artois zich naar Basel, ging van daar naar Vesoul en eindelijk naar Parijs. De senaat vertrouwde hem het voorloopig bestuur, totdat Lodewijk XVIII de constitutie aangenomen had. Hij teekende het verdrag, waarbij Frankrijk tot zijne oude grenzen van 1792 teruggebragt werd, en gaf aan de vreemde mogendheden al de door de Franschen bezette plaatsen terug. Hij stemde er in toe om de zeemagt en het leger van Frankrijk te verminderen. Lodewijk XVIII kwam hierop in Frankrijk; maar op de tijding dat Napoleon te Cannes geland was en grooten voortgang maakte, vertrokken de Bourbons in den nacht van den 20sten Maart 1815 naar Gent, waar zij tot na den slag van Waterloo verbleven. Toen kwam de graaf van Artois te Parijs terug, werd president van het hof van cassatie, van het departement der Seine en van het eerste bureau van de kamer der pairs. Kort daarna de staatkundige loopbaan verlaten, leidde hij een afgezonderd leven, totdat den dood van Lodewijk XVIII, wien hij onder den titel van Karel X opvolgde.

Later een heeft nog te versch in het geheugen, wat er onder de regering van dien vorst is voorgevallen, en hoe hij op den 30sten Juli 1830 van den troon ontzet is, om zulks hier te behoeven te herhalen.

Men zegt dat er in de kerken van St. Thomas d'Arquin en van St. Louis, een lijkdienst voor den overleden koning zal gehouden worden, ingezeg met 250000 frank, welke de bank van Frankrijk bij hare statuten verplicht is steeds in kas te hebben, ten gevolge der escomptes in de jongste dagen, geheel uitgegeven is. Men vreest dat de bank diensvolgens verplicht wezen zal met het escompteren van handelpapier, vooreerst op te houden; indien dit werkelijk zoo is, zal zulks aan de handelszaken een grooten schok geven.

In het Journal du Haut et du Bas Rhin van den 10den November, wordt vermeld dat de instructie wegens den aanslag te Straatsburg bijna ten einde is geloopt. Nog geen ingezeten der stad was tot heden in de zaak betrokken geworden, hetgeen wel het bewijs leverde, dat de aanslag niet te Straatsburg, maar wel aan de ander zijde van den Rijn was gesmeed. Intusschen waren onderscheidene commissien ter instructie naar andere steden gezonden, waardoor men dacht dat de zaak nog niet voor de aanstaande assises, die den 20sten dezer bijeenkomen, zou kunnen gehandeld worden. Eerlijk verdedigen al de rapporten aangaande de zaak niet konden ingekomen zijn. De beklagden waren in de burgerlijke gevangenis opgesloten, van waar men de andere gevangenen naar het huis van correctie had overgebracht. Van den dood des kolonels Fandry werd niet nader gesproken. Voorts behelzen de dagbladen van Straatsburg thans het verhaal der wegvogering van daar van den Prins Louis Bonaparte.

Uit Lyon klaagt men, dat uithoofde de weinige 200 haiten als binnenlandse bestellingen, vele fabrieken in de stad stil stonden, hetgeen hoogst noodlottig was vooral voor de arbeidende klasse bij het naderend winterseizoen.

De Senaat van Marseille behelst een bericht, dat de generaal Dampierre aldaar als oogenblik werd gewacht. Er was in Afrika een groote menigte aneuw gevallen, hetgeen vreesen deed dat de expeditie naar Constantine, wellicht dit jaar geen voortgang zoude hebben.

In de zitting der Cortes vergadering van den 7den dezer werden de conclusien der speciale commissie voor het voorstellen

an maatregelen, tot het ten einde brengen van den burger-oorlog (waarover in de vorige zitting zulk eene levendige woordenwisseling ontstond,) gelezen en vervolgens overgegaan tot de discussie van de eerste dier voorgestelde maatregelen, namelijk om aan de provinciale deputatien meerdere magt te verleenen. Vele leden spraken voor en tegen den maatregel; de zaak was bij het vertrek van den post nog onbeslist.

Het gedaan voorstel om aan de koopers van goederen tijdens den opstandings-oorlog, deze hunne eigendommen weer te geven, werd ter onderzoek naar de commissie der provinciale deputatien gezonden. Voorts werd voor de eerste maal een voorstel gelezen van den heer Garcia Paton, houdende, dat het gouvernement aan de Cortes den staat van het personeel tot de onderscheidene ministerien behoorende, voor het dienstjaar 1837 overlegde, ten einde dien te onderzoeken en er de hervormingen en bezuinigingen in te brengen, welke door de omstandigheden geboden werden; bijzonder gold dit onderzoek voor wat het ministerie van finantien betrof, waarvan men het beheer der uitgaven nauwkeurig wilde kennen. De discussie dezer motie werd goedgekeurd, doch besloten vooraf het ministerie van het besluit te verwittigen, opdat het aan dezelve deel kon nemen.

De Madridsche Courant van den 7den houdt de verheffing tot marechal-de-camp van den brigadier San Miguel, voor zyne kloekverdediging van Bilbao tegen de karlisten.

Voorts had men te Madrid een rapport van den generaal Rodil van den 4den, waarin voorkomt, dat, naar Rodil's meening, Gomez den Taag niet zou willen overtrekken, maar de brug van Merida trachtte te bereiken, om door Andalusion naar la Mancha te ontkomen. Rodil schrijft, dat zoo Alais nu meer in de nabijheid ware geweest, hij Gomez met vrucht achterna had kunnen zitten. Thans wilde hij zich naar Truxillo begeven, waar de karlisten den vorigen dag (den 3den) 12,000 rations brood, wijn, vleesch en 3000 rations hooi hadden geëischt. Rodil had hiervan bericht gekregen door zijne voorposten, die naar Truxillo waren gekomen en, dit vernomen hebbende, of wel teruggeslagen zijnde, in allerijl op het hoofdkorps waren teruggetrokken. Een ander deel der hende had zich op Torremocha gerigt. Rodil dringt in dit rapport ten sterkste aan op schoeisel, geld en andere benoodigdheden, zonder welke hij niets uitrigten kon.

l'Espagnol meldt, dat de bevelhebber van het leger van het centrum, op den 31sten, zijnen intogt in de veroverde plaats Cantavieja had gedaan.

De bijzondere briefwisseling uit Madrid van den 7 dezer houdt voorts het navolgende in: «Gisteren is het ontwerp der bijzondere commissie van oorlog, aan de Cortes voorgedragen, en, na eenen zwakken tegenstand van slechts twee leden, in zijn geheel aangenomen, zoodat wij hier weldra revolutionaire regterbanken zullen hebben, tenzij het, zoo als te hopen is, bij de beraadslaging over elk artikel afzonderlijk — hetgeen binnen eenige dagen moet plaats hebben — eenige wijzigingen onderga. De gematigde leden zijn door deze aanneming zeer ter neder geslagen, en algemeen is men verwonderd geweest over de hevigheid, waarmee de Minister Lopez de daarin opgegeven maatregelen verdedigd heeft.

Men verwacht dagelijks het rapport der Commissie van finantien; het is te wenschen, dat zij middelen vinde om de onvermijdelijkste uitgaven ten behoeve van het leger te bestrijden. Men moet toch op eenigerhande wijze een einde maken aan de ellende van den soldaat, die slecht gevoed, slecht betaald en in de hospitalen van het leger aan zijn lot overgelaten wordt.

Men verzekert dat de divisie Narvaez reeds meer dan 20000 van de hoofdstad verwijderd is. Wanneer hij nu slecht alleen havel, had om met zijne kolonne Gomez na te zetten, zoude hij dezen weldra op het spoor zijn, maar het schijnt, dat hij order bekomen heeft om te Talavera te verblijven, en dat het vervolgen van het karlistisch opperhoofd bij uitstelling aan Rodil en Zulueta toevertrouwd blijft. Eerstgenoemde meldt echter in zijn rapport van den 4den, dat hij noch geld, noch schoenen voor zijne troepen heeft en dat de toestand van Alais hem zal beletten Gomez op de hielen te volgen.

Desmettegenstaande heeft het ministerie Rodil strenge bevelen gegeven om binnen zeer korten tijd den bevelhebber der karlisten aan te vallen, en zoo hij dit bevel nu niet nakomt, zal hij stellig teruggedroeven worden, om zijn gedrag voor de Cortes te verdedigen.

Gomez keert, volgens tijdingen uit Estramadura, naar Andalusion terug; en zoo hij niet van nabij gevolgd wordt, kan men er op rekenen dat hij er zich schier zonder slag of stoot meester van zal maken, want de Andalusiërs zullen hem geen tegenstand bieden.

Don Santos van Miguel is om zijne schoone verdediging van

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers,